

[Morten Lange.]

den fastsatte vægtafgift. Her slår de stigende oliepriser stærkt igennem og ændrer balancen i driftsudgifterne. Der stilles derfor forslag om en nedsættelse i vægtafgifterne, som modsvarer en nedsættelse af benzinafgiften med 20 øre. For yderligere at begrænse energiforbruget foreslås dernæst en styrkelse af den kollektive trafikks muligheder ved en reduktion på 10 pct. af statsbanernes takster på abonnementskort. I den foreliggende situation må en sådan nedsættelse formodes at give så meget større tilgang af passagerer, så nedsættelsen kan ske uden væsentligt provenutab og med en forbedring af den kollektive transports udnyttelse som resultat.

Det er et gennemgående hovedtræk i alle disse forslag, at en egentlig prissubsidiering undgås. Vi må indstille os på høje priser fremover og holde muligheden for anvendelse af alternative energikilder åben ved ikke kunstigt at dæmpe olieprisen. Men hele rækken af forslag vil alligevel virke som en prisdæmpning og flere af dem også energibesparende.

Jeg tillader mig herved at anbefale disse forslag til tingets hurtige behandling.

Indenrigsministeren (Jacob Sørensen):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om lægemidler*.

Da en revision af den gældende apotekerlov fra 1954 gennem lang tid havde været ønskelig, bl. a. som følge af den stadig mere industrialiserede lægemiddelfremstilling, nedsatte indenrigsministeriet i 1969 et udvalg, som skulle stille forslag til nye bestemmelser på området.

Under udvalgets arbejde blev det fundet hensigtsmæssigt at dele arbejdet med en revision af apotekerloven op, og den daværende indenrigsminister anmodede derfor udvalget om at færdiggøre arbejdet med en revision af de materielle regler om lægemidler, hvorefter han i september 1972 nedsatte en ekspertgruppe til at se på lægemiddeldistributionen m.v. Denne gruppe har endnu ikke afsluttet sit arbejde.

Apotekerlovsudvalget afsluttede i efteråret 1972 sit arbejde med afgivelse af betænkning om lægemidler, hvor det foreslås, at bestemmelserne om lægemidler i revideret form samles i en særlig lov om lægemid-

ler. Denne betænkning vil blive omdelt til folketingets medlemmer.

Det foreliggende lovforslag er i det store og hele identisk med det i apotekerlovsudvalgets betænkning indeholdte lovudkast.

Lægemiddelreglernes udformning har stor betydning for samhandelen med lægemidler landene imellem og i særlig grad for Danmark, der har en stor eksport på dette område. På internationalt plan har man da også i flere henseender beskæftiget sig med en koordinering af de nationale regler.

Efter forslag fra Nordisk Råd afgav i 1968 Nordisk Lægemiddelkomité således betænkning om „Nordisk samarbejde om lægemidler“, og apotekerlovsudvalget fik særlig til opgave at overveje de forslag og indstillinger, der her var fremkommet.

Den nordiske betænkning har da også i vidt omfang dannet grundlag for apotekerlovsudvalgets arbejde og dermed for lovforslaget. Hertil kommer, at Danmarks indtræden i EF nødvendiggør en vis tilpasning af de danske lægemiddelregler til gældende EF-regler på området. Disse regler indeholdes i et direktiv, der er optrykt som bilag 3 til lovforslaget. Supplerende direktivforslag, som nu er på forhandlingsstadiet, vil efter det foreliggende kunne forenes med lovforslaget.

Jeg skal i øvrigt vedrørende de enkelte ændringer, som er betinget af EF-reglerne, henvise til lovforslagets bemærkninger, og jeg skal blot her understrege, at lovforslaget ikke vil betyde nogen slækkelse af de krav, som bliver stillet til dokumentationen for et lægemiddels kvalitet samt for, at det ikke har alvorlige bivirkninger.

Et andet punkt, hvor der ofte er udtrykt ønsker om ændringer, ikke mindst her i tinget, er den gældende lovs restriktive holdning til de såkaldte naturpræparater.

Den 6. juni 1973 opfordrede folketinget regeringen til at lade bl. a. naturmedicinske præparater undersøge. Et udvalg med denne opgave blev nedsat af indenrigsministeren kort tid efter, og udvalget er i fuld gang med arbejdet.

Såvel gennem en almindelig bemyndigelse i lovforslagets § 3, stk. 2, for indenrigsministeren til at undtage varer og varegrupper fra lovens område som en mere speciel bemyndigelse i § 12, stk. 2, for sundhedsstyrelsen til at undtage brugsfærdige lægemid-